

vide noget mere om andre lande, men også har holdninger til andre kulturer. Både fordi de kan virke eksotiske og spændende, men som kan skyldes den naive og en ukritisk tilgang til kulturmødet. Det kan for eksempel være problematisk at have en for høj grad af selvforståelse eller "go native".

De usikre, men nysgerrige har en skepsis, der skyldes, at de ikke ved nok om den fremmede kultur. Deres erfarings horisont er lille. Måske har de mødt nogle somalier eller syrer i deres egen klasse eller i byen.

Men de har aldrig rigtig kendt folk fra andre kulturer. Samtidig er de nysgerrige på at lære mere. Specielt hvis skolen har et tema om Afrika eller en holdning til global medborgerskab, der formidles på en spændende måde.

De ligeglade og negative har hørt om mange af de negative historier, som dem vi indledte med. Historierne er mere eller mindre blevet accepteret ukritisk, og der er ikke nogen lyst til at undersøge dem nærmere. I øvrigt er eleverne ligeglade, da de fremmede alligevel bor så langt væk. Eller også er deres opfattelse, blevet farvet af mediernes behandling af flygtninge og indvandre debatten. Nogle elever kan have en opfattelse at det personlige selvbillede er langt vigtigere end interessen for andre, der alligevel bor langt væk og er håbløst fattige.

De tre segmenter eller typer af elever i efterskolen, kan bruges til at se, hvordan medierne påvirker deres holdninger. Det kan påvirke både direkte eller indirekte i forhold til et kulturmøde. Nogle elever kan også være påvirket af de gode historier og fakta om

forholdene i udviklingslandene. Når vi som skole vil danne eleverne til globalt medborgerskab møder vi alle tre segmenter af elever og i øvrigt også lærere. Der er ingen af "typerne" der er mere rigtige end andre. Vi dannes på mange måder. Men som skole skal vi være forpligtet på, at have en retning og en holdning, der "ryster" alle tre og, som derefter i fælles dialog, og med Kants forståelse om det kategoriske imperativ, får den enkelte elev til, i frihed, at tænke selv og se på de relationer, vi har til andre. Også i andre dele af verden. Dermed opstår der også et ansvar, der forhåbentlig vil føre til empati, altruisme og dannelse til global medborger.

For resten skal I lige have løsningen på spørgsmålet fra tidligere: Andelen af mennesker, der lever i ekstrem fattigdom er, indenfor de sidste 20 år er halveret.

